

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΒ΄.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 22 ΜΑΡΤΙΟΥ 1902

ΑΡΙΘ. 12

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χουδᾶ 25
Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1 Ἰανουαρίου
ἀποστελλόμεναι πρὸς τὸν Πρόεδρον ἢ τὸν Ταμίαν.

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Μέγας Πρωτοδύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Ἀρχιεπ. τῆς Ἱ. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ
† Ὁ Μέγας Ἀρχιεπίσκοπος ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ (ταμίας)
ΧΡ. ΠΑΠΑ-ΓΕΩΡΓΙΟΥ (γραμματεὺς)

Ἀρχιούναρκτος Ἱεροδ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΙΠΕΡΑΣ**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ εὐποία διδακτῆ—Τινὰ περὶ τῆς ἐν τῷ γάμῳ ἐπισκο-
πικῆς ἀδείας ἐν Τουρκίᾳ, παρ' ἅπασιν τοῖς ὀρθοδόξοις κατὰ τὸ
κανονικὸν δίκαιον — Νεκρολογία· Δημήτριος Θ. Ξανθόπουλος —
Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Εὐαγγελικὰ διδάγματα — Κοινο-
ποιήσεις — Παραρτήματα· «ὁ χαρακτήρ τοῦ προτεσταντισμοῦ»
«Εὐαγγελικὰ Διδάγματα».

Ἡ ΕΥΠΟΙΑ ΔΙΔΑΚΤΗ*

Ἀλλά, μίαν πρὸς μίαν ἀριθμῶν τὰς ἀδια-
φιλονικήτους ἀρετὰς τῶν ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας ὁ-
μογενῶν καὶ ἐνώπιον ἄλλων ἀλλαχοῦ γεννηθέν-
των ἀδελφῶν, διόλου δὲν θὰ ἀποκρύψω τὴν ἀ-
λήθειαν ὅτι ὁ μικρασιάτης Ἕλλην ἐν τῷ ἔργῳ
τῆς εὐποίας κατὰ παρασάγγας ὅλους ἀπολείπε-
ται τῶν ἀλλαχόθεν ὁμοεθνῶν αὐτοῦ. Τοῦτο οὐδέ-
να πρέπει νὰ καταπλήξῃ. Ἡ ἀλήθεια ὀφείλει
νὰ λεχθῇ ἀπεριφράστως, καὶ πιθανὸν ἐκ τῆς
εἰλικρινοῦς ταύτης ὁμολογίας νὰ παραχθῇ καί
τι καλόν. Τίς οἶδεν; Δύναται τις ἀσφαλῶς νὰ
δυσχυρισθῇ ὅτι τὸ μέχρι τοῦδε μὴ γενόμενον
δὲν θὰ γείνη καὶ εἰς τὸ μέλλον; Τίς τολμᾷ νὰ
βεβαιώσῃ ὅτι τῶν πολυαρίθμων ἀκροατῶν μου,
ἐν οἷς εὐχαρίστως διακρίνω πολλοὺς θαλεροὺς
καὶ εὐέλπιδας βλαστοὺς τοῦ μεγάλου καὶ πυκνο-
φύτου τῆς Μικρᾶς Ἀσίας χριστιανικοῦ ἄλσους,
δὲν θὰ εὐρεθῇ εἰς καὶ πολλοί, οἵτινες καὶ κατα-
νοοῦντες τὸ ἀποστολικὸν «Τῆς εὐποίας μὴ ἐπι-

λανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖ-
ται ὁ Θεός» (Ἐβρ. ιγ', 16), δὲν θὰ τιμήσωσι
καὶ ἐν τούτῳ τὸ ὄνομα τῆς καλῆς μητρὸς ἡμῶν
Ἀνατολῆς, ὡς ἐτίμησαν καὶ διατελοῦσι τιμῶν-
τες αὐτὸ ἐν τοῖς γράμμασι, ταῖς ἐπιστήμαις,
ταῖς τέχναις, τῷ ἐν γένει ἀνθρωπισμῷ; Ἐχοντες
π. χ. πρὸ αὐτῶν οἱ νέοι ἡμῶν κυρίως τοὺς ἐξ
Ἠπείρου καὶ τῆς Χίου καὶ τῆς Πελοποννήσου
καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου καὶ τοῦ Ἰονίου καὶ
τῆς χώρας τῶν Φαραῶ μεγάλους ἐθνικοὺς εὐερ-
γέτας, δὲν ὀφείλουσιν, ὡς εὐσεβεῖς χριστιανοί,
νὰ τρέφωσι τὴν γλυκεῖαν ἐλπίδα ὅτι καὶ ἡ
προσφιλεστάτη πατρίς αὐτῶν Μικρὰ Ἀσία ἡμέ-
ραν τινὰ θὰ ἐγγράψῃ περικλεᾶ καὶ ἀξιομακά-
ριστὰ τινὰ ὀνόματα Μικρασιατῶν παρὰ τὰ τί-
μια ὀνόματα τοῦ Συγγροῦ, τῶν Ζαριφῶν, τῶν
ἐξαδελφῶν Ζάππα, τῶν Ζαφειροπούλων, τοῦ
Γεωργίου καὶ τῆς Αἰκατερίνης Χατζῆ Κώστα,
τοῦ Ἀβέρωφ, τοῦ Ἰωάννου Πάγκα, τοῦ Χατζη-
κυριάκου καὶ τῶν ἄλλων ἀπείρων τὸ πλῆθος
μεγάλων υἱῶν τοῦ ἔθνους; Δυνάμεθα ἄρα γε,
χωρὶς νὰ προσπταίσωμεν εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον,
νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ ἀναξιοπαθεῖν καὶ σχεδὸν ὀρ-
φανὸν Καππαδοκικὸν Ὀρφανοτροφεῖον, τὸ μόνον,
τὸ ἐν καὶ μόνον καθ' ἅπασαν τὴν Μικρὰν Ἀ-
σίαν, τὴν ἔχουσιν ἑκτασιν ἴσῃν περίπου τῆς
Γαλλίας, καὶ κατοικουμένην ὑπὸ ὀρθοδόξων χρι-
στιανῶν τουρκοφώνων, ἑλληνοφώνων καὶ ἀραβο-
φώνων ὑπερβαινόντων τὰ δύο ἑκατομμύρια, ὅτι
τὸ Καππαδοκικὸν Ὀρφανοτροφεῖον καὶ τὸ παρ'

* Συνέχεια καὶ τέλος ἀπὸ σελ. 117—119.

αὐτῷ εὐεργετικώτατον νοσοκομεῖον θὰ ἐξακολουθήσωσι καὶ ἐν ἀπωτέρω μέλλοντι μόλις συντηρούμενα ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν καταπιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης ὀλίγων τινῶν Μικρασιατῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ φιλοτίμου Καππαδόκου Συμεωνάκη ἐφένδη Σινιόσογλου; Δὲν εἶναι ἄξιον παρατηρήσεως ὅτι ἡ μία καὶ μόνη καθ' ἅπασαν τὴν Ἀνατολὴν Ἱερατικὴ Σχολὴ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας δὲν θὰ ὑπῆρχεν, ἂν μὴ ἀνὴρ φιλογενής, ἀλλ' οὐχὶ Μικρασιάτης, ὁ αἰμίμηστος Θεόδωρος Ροδοκανάκης, πατὴρ τῆς εὐγενεστάτης κυρίας Περικλέους Γ. Ζαρίφη, προσήρχετο πρόθυμος χορηγός; Οἱ Μικρασιᾶται, φύσει φιλόπονοι καὶ οἰκονόμοι, οὔτε λίαν ἄποροι οὔτε ἀφιλόμουσοι ἢ ἀφιλάνθρωποι εἶναι, καὶ ὅμως μετὰ τινος ἐκπλήξεως ὁ τὴν ἄλλοτε περίπυστον ταύτην χερσόνησον τῆς Ἀσίας ἐπισκεπτόμενος θὰ ἴδῃ ὅτι καὶ οἱ Συνασιῖται, ἐκ δικαίας πάντως εὐγνωμοσύνης, ἔχουσιν ἐν τοῖς ἐνδεικτικοῖς τῶν ἑαυτῶν ἐκπαιδευτηρίων ἐκτετυπωμένην τὴν εἰκόνα εὐεργέτου αὐτῶν, ὅστις πλὴν τῶν μεγάλων, τῶν μεγίστων, πρὸς τὸ Γένος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν εὐποιῶν αὐτοῦ, ὥρισε καὶ μικρόν, ἀλλ' ἐς αἰὲν κληροδότημα ὑπὲρ τῶν σχολείων τῆς Συνασοῦ· εἶναι δὲ ὁ ἰδρυτὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις καλλιμαρμάρου **Βαρθακείου Λυκείου**, περιλαμβάνοντος, ὡς γνωστόν, ἐν ἑαυτῷ **δύο πλήρη Σχολαρχεῖα** καὶ **δύο πλήρη Γυμνάσια**, συντηρούμενα διὰ τῶν τόκων τοῦ φερωνύμου κληροδοτήματος τοῦ μεγαλοψύχου Ψαριανοῦ. Καὶ δὲν ὑπάρχουσιν ἄρα γε καὶ Μικρασιᾶται πολλοί, πλείστοι, κεκτημένοι σημανούσας περιουσίας καὶ ἀγαπῶντες τὴν φίλην γενέτειραν ὅσον καὶ ἄλλοι ἐν ἄλλοις τόποις γεννηθέντες ἀδελφοὶ αὐτῶν; Δικαίως θὰ ἐξηλεγχόμην ὡς μὴ τάληθῇ λέγων, ἂν τοιαύτην ἄδικον ὑπεστήριζον γνώμην. Πλὴν ὅμως τῶν ζαπλούτων δὲν ἔχομεν οἱ Μικρασιᾶται 99 τοῖς ἑκατὸν τοὺς ἱκανῶς εὐπόρους, τοὺς δυναμένους ἀκόπως νὰ συνεισφέρωσι τὸν «ὀβελὸν» τῆς χήρας», πρᾶγμα ἀληθῶς εὐχερέστατον, δι' οὗ ἀξιοπρεπέστατα οὐ μόνον τὰ ὑπάρχοντα μικρασιατικὰ φιλανθρωπικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα νὰ συντηρῶνται, ἀλλὰ καὶ νέα τοιαῦτα, ὅπου ἀνάγκη, νὰ ἰδρυθῶσιν; Τὴν προσφορὰν τῶν «δύο λεπτῶν» (Μάρκ. ιβ', 42. 43) τῆς πτωχῆς χήρας εἰς τὸ γαζοφυλάκιον θεωρῶ πολλῶ εὐχερεστέραν ἢ τὴν δωρεὰν τοῦ πλουσίου, ὅστις, ἀκούσας τοῦ Ἰησοῦ

εἰπόντος αὐτῷ· «πάντα, ὅσα ἔχεις, πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ», «περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα». Καὶ ἀληθῶς, ὁ ἔχων ὀλίγα, δύναται εὐκολώτατα νὰ δώσῃ ὑπὲρ τῶν πασχόντων ἀδελφῶν αὐτοῦ ὀλίγα, ἐν ᾧ ὁ πλούσιος δυσχερῶς ἀποφασίζει νὰ στερήσῃ ἑαυτὸν τοῦ ἡμίσεως τῆς μεγάλης αὐτοῦ οὐσίας. Ἀλλὰ τέλος τίς ὁ λόγος, δι' ὃν καθόσον γινώσκω, ἐν οὐδενὶ σχεδὸν ἐθνικῷ ἰδρύματι ἐδόθη τὸ ὄνομα φιλανθρώπου καὶ φιλογενούς τινος Μικρασιάτου; Τὸν λόγον ὁ εὐμενὴς ἀκροατὴς μου εὐρίσκει ἐν οἷς ἀνωτέρω εἶπον: **Ἡ εὐποιία διδακτὴ οὐδα καὶ ἀσκητή**, οὐπω ἐδιδάχθη τοῖς Μικρασιᾶταις δεόντως· ἴσως καὶ ὁ Κλήρος, ὅτε ἀνώτερος καὶ κατώτερος, πταίει πως εἰς τοῦτο· ἴσως ὅμως καὶ ἄλλοι λόγοι δυσεξερεύνητοι ἐπὶ τοῦ παρόντος ὑπάρχουσιν. Διὰ τῶν εἰρημένων δίδεται τοῖς σοφοῖς τῶν συμπολιτῶν μου ἀφορμή, καὶ πάντως σοφώτεροι ἔσονται, ἐρευνῶντες καὶ εὐρίσκοντες τὰ ὀρθὰ καὶ λυσιτελῆ. Ἐπὶ τούτοις πρὶν ἢ ἀποπερατώσω τὸν λόγον, θὰ προσθέσω ἔτι ἐλάχιστά τινα. Τὴν ἰδρυσιν καὶ προκοπὴν τοῦ καλοῦ καὶ εὐέλpidος σωματείου τούτου μετὰ χαρᾶς μυχίας χαιρετίζω τοὺς τὰ συμβούλια καὶ τὰς ἐπιτροπείας αὐτοῦ ἀπαρτίζοντας φιλοτίμους καὶ φιλανθρώπους ἀδελφούς ἡδιστα κατασπάζομαι φρονῶ ὅμως ὅτι, καὶ ἂν διὰ τυπογραφικῶν χαρακτήρων δὲν ἀναγράφηται ὁ ἀπωτέρω, ἀλλὰ καὶ κυριώτατος σκοπὸς τῆς φιλοπτύχου Ἀδελφότητος «Μεταμορφώσεως», ἔστω ὅμως ἐν τῷ μέλλοντι οὗτος καὶ ὁ ἐξῆς: Κατορθώσατε ὅπως διὰ τῆς διηνεκοῦς διδαχῆς, διὰ τῆς ἀδιαλείπτου ἀσκήσεως τῆς εὐποιίας οἱ τε φιλόπτωχοι ἀδελφοὶ τῆς «Μεταμορφώσεως» ὡς καὶ πάντα τὰ ἀξιώσιμα μέλη τῆς φιλοτίμου ὑμῶν Κοινότητος, ἐπεκτείνητε ὅσον τὸ δυνατόν τὸ εὐεργετῆν, ἀσκητὸν τὸ εὖ ποιεῖν τοὺς πάσχοντας· τίνι τρόπῳ θὰ ἐπιτύχητε τούτου, ἢ συνετὴ διοίκησις τοῦ σωματείου ἅς ἐξεύρη τὸν κατάλληλον τρόπον. Εἶναι καιρὸς τὰ τε μέλη τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἀπαξάπαντες οἱ ἀποτελοῦντες τὴν μεγάλην ταύτην Κοινότητα νὰ κατανοήσῃτε ὅτι, κατὰ τὸν θεῖον Χρυσόστομον, «οὐ τῷ μέτρῳ τῶν διδομένων ἐλεημοσύνη κρίνεται, ἀλλὰ τῇ δαφιλείᾳ τῆς γνώμης»· ὁμοίως τὰ τοῦ Σειράχ· «Ψυχὴν πεινώσαν μὴ λυπήσῃς, καὶ μὴ παροργίσῃς ἄνδρα ἐν ἀπορίᾳ αὐτοῦ (δ', 2) καὶ

«Κλῖνον πτωχῷ τὸ οὖς σου, καὶ ἀποκρίθητι αὐτῷ εἰρηνικὰ ἐν πραύτητι» (Αὐτόθι, δ', 8). ἔχετε δὲ πάντες τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὅτι «Ὅς δίδωσι πτωχοῖς οὐκ ἐνδεηθήσεται, ὅς δὲ ἀποστρέφει τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ, ἐν πολλῇ ἀπορία ἔσται» καὶ ὅτι ἀληθῶς «δανεῖζει Θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχόν» (Σολομῶντος Παροιμίαι ιθ', 17). ὡσαύτως ἔχετε ἐν τῇ νῷ ὑμῶν τὸ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Σολομῶντος «Μὴ ἀπόσχη εὖ ποιεῖν ἐνδεῇ, ἥνίκα αὖ ἔχη ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν». Μὴ εἴπῃς. «Ἐπαυελθὼν ἐπάνηκε, αὖριον δώσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὖ ποιεῖν. Οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιούσα» (Σολομ. Παροιμ. γ', 27.28).

Καὶ ἤδη, Παναγιώτατε, καταλήγω τὸν λόγον δανειζόμενος παρὰ τοῦ φιλανθρώπου γαλάτου Βίκτωρος Οὐγγὼ τὸν ἐπίλογόν μου:

«ὦ Σύ, ὁ ὦν! Σὲ ὁ Ἐκκλησιαστὴς ἀποκαλεῖ **Παντοδυναμίαν**· οἱ Μακαβαῖοι **Πλάστην**· ἡ πρὸς Ἐφέσιους Ἐπιστολὴ **Ἐλευθερίαν**· ὁ Βαροῦχ **Ἀπειροτελειότητα**· οἱ Ψαλμοὶ **Σοφίαν** καὶ **Ἀλήθειαν**· ὁ Ἰωάννης **Φῶς**· αἱ Βασιλεῖαι **Κύριον**· ἡ Ἐξοδος **Πρόνοیان**· τὸ Δευτικὸν **Ἀγιότητα**· ὁ Ἑσδρας **Δικαιοσύνην**· ἡ κτίσις **Θεόν**· ὁ ἄνθρωπος **Πατέρα**· ἀλλ' ὁ Σολομῶν Σὲ ἀποκαλεῖ **ΕΛΕΟΣ**, τοῦτο δὲ εἶνε τὸ κάλλιστον τῶν ὀνομάτων Σου!».

Ἐν τῇ Πέραν, τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1901.

ΙΩΑΚΕΙΜ ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ
καθηγητῆς

ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΓΑΜΩ
ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΑΔΕΙΑΣ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ
παρ' ἅπασι τοῖς ὀρθοδόξοις
ΚΑΤΑ ΤΟ ΚΑΝΟΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ.

Γ'. Ἡ φράσις τοῦ Κανόνος **μηδὲν ἐπιτελείωσαν** δὲν ἀναφέρεται μὲν, λέγουσιν, εἰς **τὰ ἐκκλησιαστικὰ κτήματα**, ἀλλὰ δὲν νοεῖ καὶ **τὰ μυστήρια**, καὶ σχέσιν ἔχει πρὸς **διοικητικά** δὴθεν **μέτρα**· ἄρα ἡ φράσις νοπτεᾶ οὕτω **μηδὲν τῶν διοικητικῶν μέτρων**. Τὸ σφαιερὸν τῆς γνώμης ταύτης καταφαίνεται τοῦτο μὲν ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ 39 Κανόνος **μηδὲν** λέγοντος περὶ διοικητικῶν μέτρων, **μηδὲ** διακρίνοντος μυστήρια καὶ μέτρα, ἄρα ἀποκρου-

στέα ἡ ἐρμηνεία αὕτη κατὰ τὴν γνωστὴν ἀρχὴν *ubi lex non distinguit, non possumus distinguere*, τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ ὅτι οἱ **Πατέρες** τῆς Ἐκκλησίας, **οἱ ὑπομνηματισταὶ** ἅπαντες πλὴν τοῦ Βαλσαμῶνος ἀναφέροντος πρὸς τοῖς μυστηρίοις καὶ δύο παραδείγματα σχετικὰ πρὸς ἐκκλησιαστικὰ κτήματα καὶ **αὐτὰ** ἡ ἀδιάκοπος **προᾶξις** καὶ **παράδοσις** τῆς Ἐκκλησίας ἀναφέρουσι τὸν Κανόνα τοῦτον ὡς σχετιζόμενον πρὸς τὰ μυστήρια, οὐχὶ δὲ πρὸς μέτρα διοικητικά, ὡς αὐθαιρέτως γνωματεύουσί τινες. Ἀναφορικῶς πρὸς τὰς λέξεις **ἐπιτελείωσαν** καὶ **πράττειν** οἱ αὐτοὶ παρενόησαν τὰ λεχθέντα καὶ ἰσχυρίσθησαν ὅτι δὴθεν ἐλέχθη ὅτι ἀμφότεραι αἱ λέξεις αὗται λέγονται πάντοτε καὶ ἀποκλειστικῶς ἐπὶ μυστηρίων, ἐνῶ καὶ περὶ συμποσίων γίνεται χρῆσις αὐτῶν. Ἐν τούτοις τοιοῦτό τι οὐδαμοῦ ἐλέχθη· παράδοξον δ' εἶναι ὅτι καὶ ἐν τοῖς παραδείγμασιν, ἅτινα παρετέθησαν, γίνεται λόγος περὶ μυστηρίου, μόνον δ' ἐν ἐνὶ χρῶνται τῇ λέξει συμποσίων· ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ λέξει ταύτῃ, ὡς εἶναι τεθειμένη, ὑπονοεῖται τελετή, ἥτινι ἐπικολούθουν αἱ λεγόμεναι **ἀγάπαι**, ἐν αἷς καὶ τὰ συμπόσια.

Δ'. Συνοδικοὶ Κανόνες, λέγουσιν, ὑπάρχουσι καθορίζοντες ὅτι αἱ ἐξομολογήσεις καὶ χειροτονίαι ἀνήκουσι μόνοις τοῖς Ἐπισκόποις, οὐδεὶς τοιοῦτος ὑπάρχει περὶ τοῦ γάμου· ἀλλ' ἡ ἔλλειψις τοιοῦτου κανόνος δὲν σημαίνει ὅτι ὁ πρεσβύτερος δύναται αὐτοβούλως τελεῖν γάμους, καθόσον πασίγνωστόν ἐστιν, ὅτι κανὼν τις γίνεται περὶ τινος θέματος, ἅμα ἀναφανῇ ζήτημά τι περὶ αὐτοῦ· τοιοῦτό τι δὲν ἀνεφάνη περὶ τοῦ γάμου καὶ περὶ τῆς ἐπισκοπικῆς ἀδείας καὶ διὰ τοῦτο ἐλλείπει καὶ Κανὼν εἰδικὸς περὶ αὐτῶν.

Ε'. Ἡ δι' ἐκκλησιαστικῆς ἱερολογίας τελεσις τοῦ γάμου δὲν ἦν ἀνέκαθεν τεθεσπισμένη, ἄρα καὶ ἀνάγκη ἐπισκοπικῆς ἀδείας δὲν ὑπῆρχε, λέγουσι. Καὶ ἡ ἀξίωσις αὕτη ἐσφαλμένη ἐστίν, καθόσον, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τοῦ ἀγίου Διδυμοτείχου κ. Φιλαρέτου παραπέμποντος καὶ εἰς τὸν πολὺν Zhisman Wien 1864 καὶ ἄλλους, ἅπαντες δ' οὗτοι εἰσὶν ἀρμοδιώτεροι ν' ἀποφαίνωνται περὶ τοιούτων ζητημάτων, ἡ δι' ἐκκλησιαστικῆς ἱερολογίας τελεσις τοῦ γάμου ἀνέκαθεν ἦν τεθεσπισμένη καὶ συνωδεύετο καὶ ὑπὸ διαφόρων ἰουδαϊκῶν καὶ ἐθνικῶν συννηθειῶν Ἐκκλησ. Ἱστορ. Φιλ. σελ. 323. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἱερολογία αὕτη συνίστατο

πιθανώτατα εἰς λέξεις τινὰς περὶ τῆς ἐνώσεως τῶν νεονύμφων λεγομένας ὑπὸ τοῦ τελούντος τὸν γάμον ἀδεία τοῦ Ἐπισκόπου καὶ βραδύτερον μόνον ὀλίγον κατ' ὀλίγον διεμορφώθη ἡ νῦν ὑπάρχουσα ἀκολουθία τῆς τελετῆς τοῦ γάμου.

ΣΤ'. Ὑπάρχουσι, λέγουσιν, ἀπαντήσεις εἰς διάφορα γαμικὰ ζητήματα καὶ ἐν τούτοις οὐδεμία τοιοῦτη ἀπαντᾷ περὶ τῆς ἐπισκοπικῆς ἀδείας· ἄρα αὕτη δὲν ἦν ἀναγκαία· καὶ τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο δὲν σημαίνει τοιοῦτό τι, καθόσον, ὡς ἐρρέθη, μηδενὸς σχετικοῦ γενομένου ἐρωτήματος, δὲν ἐγένετο καὶ ἀπάντησις ἀνάλογος, οὐδ' εὔρηται τοιαύτη. Ἐπίσης δὲν εἶναι σπουδαῖον τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἡ ἀπάντησις περὶ τοῦ κύρους γάμου τινὸς καίπερ κεκωλυμένου σημαίνει ὅτι δὲν ἀπαιτεῖτο ἐπισκοπικὴ ἀδεία· ἀλλὰ τίς λέγει ὅτι δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐπισκοπικὴ ἀδεία μ' ὅλον τὸ κώλυμα;

Ζ'. Ἄλλοι πάλιν καθιεροῦσι διαφόρους διακρίσεις τὰς ἐξῆς, ὅτι κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ χριστιανισμοῦ οὐδὲν μυστήριον ἠδύνατο νὰ γείνη ἄνευ ἀδείας τοῦ Ἐπισκόπου, ὅτι κατόπιν ἔκτοτε μέχρι τοῦ 1893 ὁ πρεσβύτερος ἠδύνατο νὰ τελῇ γάμους ἄνευ ἀδείας ἐπισκοπικῆς, τότε δὲ ὁ μὲν γάμος ἦν ἐγκυρος, ἐτιμωρεῖτο δ' ὁ τελέσας αὐτὸν ἱερεὺς καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ 1893 μόνον ἀπεφασίσθη ὅτι καὶ ὁ ἄνευ ἀδείας ἐπισκοπικῆς τελεσθεὶς γάμος ἐστὶν ἄκυρος καὶ μὴ ὢν, καὶ ὁ τελέσας αὐτὸν ἱερεὺς τιμωρεῖται. Αἱ διακρίσεις αὗται καὶ τὰ τιθέμενα χρονικὰ ὅρια εἶναι αὐθαίρετα καὶ παράνομα· αὐθαίρετα μὲν διότι οὐδεὶς νόμος τοιαύτας διακρίσεις ποιεῖται, παράνομα δέ, καθόσον ἡ Ἐκκλησία τὸ 1893 δὲν ἔκαμε νέον νόμον, ἀλλ' ἐπανελάβε τοὺς ὑπάρχοντας ρητῶς λέγουσα ἐν τῇ γνωστῇ ἐγκυκλίῳ τάδε: «**Ἀναμνησκόντες δ' ὅσα καὶ ἄλλοτε ἡ Ἐκκλησία δι' ἐγκυκλίων αὐτῆς διετύπωσε καὶ τὸν 39 Κανόνα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων** ὁρίζομεν ὅτι ὁ ἄνευ ἐπισκοπικῆς ἀδείας τελεσθεὶς γάμος ἄκυρός ἐστί καὶ μὴ ὢν.

Ἡ Ἐκκλησία γράφουσα περὶ ἐγκυκλίων αὐτῆς προτέρων ὑπενόει πρὸς ταῖς ἄλλαις, αἵτινες ἠδύναντο νὰ ὑπάρχωσιν, ἀλλὰ δὲν σώζονται ἢ ἀγνοοῦνται, τὰς ἐγκυκλίους τοῦ 1827, 1835 καὶ 1836 καὶ τὰς πράξεις αὐτῆς ὡς φαίνονται ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς τῶν 1867, 1871, 1880 καὶ 1888.

Η'. Τὰ ἐπιεικῆ μέτρα τῆς Ἐκκλησίας, δι' ὧν οἰκονομεῖ δυσχερεστάτας περιστάσεις τῶν χριστιανικῶν κοινωνιῶν, ὡς ἐφθηνεν εἰπόντες,

σχετικῶς πρὸς ἀπειράριθμα βαπτίσματα καὶ χειροτονίας δὲν καταργοῦσι τὸν νόμον, καθόσον ἰσοδυναμοῦσι ταῖς **χάριδι καὶ ἀμνηστείαις**, ἃς τὰ κράτη εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις ἀπονέμουν, ἀλλ' ὡς αὗται, καὶ αἱ οἰκονομίαι τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἀποτελοῦσι νόμον, οὐδὲ καταργοῦσιν αὐτόν.

Θ'. Ἄλλοι χαρακτηρίζουσι παρανόμως τὴν ἐπισκοπικὴν ἀδειαν ὡς διοικητικὸν μέτρον πρὸς πρόληψιν τῶν κωλυμάτων τοῦ γάμου, καθόσον οὐδαμοῦ τοῦ νόμου καὶ τῶν κανόνων λέγεται τι κατὰ συνέπειαν τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο μὴ στηρίζομενον εἰς τὸν νόμον εἶναι ἀπαράδεκτον.

Ι'. Σχετικῶς πρὸς τὸ προμνησθὲν ἐπιχείρημα τὸ ἐκ τῆς κατηχήσεως τοῦ Δαρθάρεως ἐν ᾧ λέγεται ὅτι τῷ πρεσβυτέρῳ ἀνήκει ἡ τέλεσις τοῦ γάμου, μόνη ἡ μνεῖα αὕτη δὲν ἀρκεῖ ἵνα καθιερώσῃ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἣν ἀποκρούουσιν ἐν γένει μὲν ὁ 39 κανὼν τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἰδίᾳ δὲ ὁ Συμεὼν ὁ Θεσσαλονίκης καὶ ἡ ἀδιάκοπος πρᾶξις καὶ παράδοσις τῆς Ἐκκλησίας μέχρι τῆς σήμερον, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη διὰ μακρῶν.

Ἰδοὺ ἐν συνόψει οἱ κυριώτεροι τῶν λόγων, οἵτινες φέρονται ὑπὲρ τῆς γνώμης, ὅτι ἡ τοῦ Ἐπισκόπου ἀδεία δὲν ἀποτελεῖ συστατικὸν στοιχεῖον τοῦ γάμου καὶ στηρίζονται εἰς τὰς σκέψεις καὶ ἰδέας τινῶν μὴ ἐχόντων τὸ κύρος Κανόνων τῆς Ἐκκλησίας, Πατέρων αὐτῆς, ὑπομνηματιστῶν ἀρχαίων, συγγραφέων κληρικῶν διακεκριμένων καὶ τὴν ἀδιάκοπον πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πολιτικούς καὶ θρησκευτικούς λόγους διὰ τοὺς ὀρθοδόξους λαοὺς τοὺς θεωροῦντας τὸν γάμον ὡς μυστήριον καὶ δικαίως κατὰ τὸ γνωστὸν ἀποστολικὸν ρητόν. Ἐννοεῖται ὅτι μεταξὺ τῶν λόγων τούτων καὶ ἐκείνων προτιμότεροι μυριάκις, πολυαριθμότεροι καὶ εὐπροσώποτεροι εἰσὶν οἱ τοῖ, καθόσον ἄλλως τε πρόκειται τις νὰ ἐκλέξη μεταξύ τῶν λόγων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν πράξεων αὐτῆς ἐγγράφων καὶ προφορικῶν καὶ τῶν σκέψεων καὶ λόγων ἀπλῶν ἀτόμων καὶ τούτων ὀλίγων τὸν ἀριθμὸν.

Κατὰ τὴν ἐτέραν γνώμην θεωροῦσαν τὴν ἐπισκοπικὴν ἀδειαν ὡς συστατικὸν τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου καὶ λόγῳ τοῦ ἀπαγορευτικοῦ 39 Κανόνος τῶν Ἀποστόλων ὁ ἄνευ προηγουμένης ἐπισκοπικῆς ἀδείας τελούμενος γάμος ἐστὶν αὐτοδικαίως ἄκυρος καὶ λογίζεται ὡς μὴ ὑπάρξας

καθόλου. Ἐνταῦθα δέον νὰ λεχθῇ ὅτι μέχρι τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἡ ἐκκλησιαστικὴ νομοθεσία δὲν συνεφώνει τῇ πολιτικῇ ὡς πρὸς τὰς περὶ γάμου διατάξεις καὶ ὅτι πρῶτος ὁ Ἰουστινιανὸς διέταξεν ὅπως αἱ συνθηκαὶ τοῦ γάμου διεξάγονται ἐπὶ παρουσίᾳ τριῶν ἢ τεσσάρων κληρικῶν μαρτύρων καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐνδίκου Νε. 74 κεφ. 4. Ἄπαντες οὗτοι ὑπέγραψαν μετὰ τοῦ ἐπιδίκου τὸ **μαρτυρικὸν γάμου**, τοῦτο νῦν ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ ἱερατικῶς προΐσταμένου τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐτελέσθη ὁ γάμος. Λέων δ' ὁ Σοφὸς διέταξε τὴν ἱεροτελεσίαν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τοῦ γάμου. Νε. 84 καὶ 91 «καὶ τὰ συνοικέσια τῇ μαρτυρίᾳ τῆς ἱερᾶς εὐλογίας ἔρρωσθαι κελεύομεν, ὡς ἔνθα γε μὴ ὁρῶτο τοῖς συνοικεῖν βουλομένοις τοιαύτη διατιῶσα ἀρμογή, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ρηθῆσεται συνοικέσιον, οὐδ' ἐπιτεύξεται τῶν τοιούτου δικαίων ἢ τοιαύτη συμβίωσις». Οἱ λόγοι ὑπὲρ τῆς γνώμης τῆς ἀκυρότητος τὸν ἄνευ ἐπισκοπικῆς ἀδείας γάμον εἰσὶν οἱ ἐξῆς ἐν ἐκτάσει.

(ἔπεται συνέχεια).

ΜΙΑΤ. ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΟΣ
δικηγόρος

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Τῷ παρελθόντι Σχολάτῳ ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 77 ἐτῶν καὶ τῇ ἐπαύριον ἐκηδεύθη μεγαλοπρεπῶς δαπάνῃ τοῦ Ἐθνικοῦ ταμεῖου ὁ ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων πατριαρχικῶν λαϊκῶν ὑπαλλήλων **Δημήτριος Θ. Ξανθοπούλου**. Ὁ ἀειμνήστῳ Ξανθοπούλῳ ὑπὲρ πενήτηκονταετῇ διανύσας βίον ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐχρημάτισε κατ' ἀρχὰς βοηθὸς καὶ κατόπιν διευθυντὴς τοῦ Π. Πρωτοκόλλου καὶ εἰτα γραμματεὺς τοῦ Α' Πατριαρχικοῦ Γραφείου ἀπὸ δὲ τοῦ 1870 μέχρις ἐσχάτων Α' γραμματεὺς τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου.

Τὰ καθήκοντα αὐτοῦ μετὰ ζήλου ἀξιομιμήτου καὶ ἀφοσιώσεως ἀγαστῆς ἐκπληρῶν ἀείποτε ἀπέλαυσε τῆς ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεως τῶν ἐκάστοτε Πατριαρχῶν, καὶ τοῦ σεβασμοῦ πάντων τῶν συναδέλφων αὐτοῦ τιμώμενος διὰ τε τὴν πολυτίμον πείραν τῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὑπηρεσίας αὐτοῦ καὶ διὰ τὸ πρᾶον καὶ χρηστὸν τοῦ χαρακτῆρος. Ἡ Ἐκκλησία ἀμειβούσα τὰς πολυετεῖς ὑπηρεσίας τοῦ ἀειδύμου εἶχεν ἀπονεῖμῃ αὐτῷ ἀπὸ πολλοῦ τὸ ὀρφικίον τοῦ Πρωτοκλήτου τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐγένετο τῇ π. Κυριακῇ ἐν τῷ Πατριαρχικῷ ναῷ προεξάρχοντος ταύτης τοῦ σεβασμ. Μητροπολίτου Ἰωαννίνων Γρηγορίου συμ-

παρταττουμένου καὶ ὑπὸ τῶν σεβασμ. ἀγίων Βέρνης Πολυχάρπου καὶ Καλλιουπόλεως Ἱερωνύμου, ἐν μέσῳ πολλῆς συρροῆς κόσμου ἐκλεκτοῦ. Ἐκ μέρους τῶν πατριαρχ. ὑπαλλήλων προσεφώνησεν ἐν τῷ ναῷ μὲν προσελθὼν πρὸ τοῦ φερέτρου τοῦ νεκροῦ ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος Χρυσόστομος διὰ καλλιεποῦς λογιδρίου, δημοσιευομένου κατωτέρω, ἐγκωμιάσας τὸν βίον καὶ τὰς λυσιτελεῖς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, ἐπὶ τοῦ τάφου δὲ διὰ παρομοίου λόγου ὁ Α' γραμματεὺς καὶ ἄριστος διδάσκαλος τοῦ μεταστάντος κ. Παναγιώτης Νικολόπουλος.

Κατὰ τὴν κηδεῖαν ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐξεπροσωπήθη ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου Λαυρεντίου, τοῦ νεκροῦ δὲ κομισθέντος ἐντὸς τοῦ πατριαρχ. ναοῦ, κατήλθε καὶ παρέμεινεν ἐν τῷ βήματι μέχρι τοῦ τέλους τῆς νεκρώσιμου ἀκολουθίας καὶ μετὰ τὸ τέλος ταύτης ἔδωκεν εἰς τὸν νεκρὸν τὸν τελευταῖον ἀσπασμόν.

Ἐν τῇ κηδείᾳ τοῦ ἀειδύμου ἐξεπροσωπήθησαν ἀρμοδίως καὶ αἱ Α. Α. Θ. Θ. Π. Π. οἱ πατριάρχαι πρῶτον Κωνσταντινουπόλεως Νεόφυτος ὁ Β', Ἀνθίμος ὁ Ζ' καὶ Κωνσταντῖνος ὁ Ε' καὶ ἡ Α. Θ. Μ. ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων Δαμιανὸς ὁ Α'.

Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου Θ. Ξανθοπούλου.

Τὸ λογιδριον τοῦ Μ. Πρωτοσυγκελλίου ἔχει ὡδε:

Σεβαστὲ ἡμῖν νεκρέ, πεφιλημένε ἡμῶν δυνάδελφε,

Συντετριμμένοι τὴν καρδίαν προσήλθομεν ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ, καὶ περικυκλούμεν τὸ φέρετρόν σου, ἵνα ἐκχύσωμεν ἐνώπιόν τοῦ γειρανοῦ σου σκῆνους τοὺς πόνους καὶ τὴν ὀδύνην τῆς βραχυαλγούσης ἡμῶν ψυχῆς.

Ὅσον καὶ ἂν πλήρης ἡμερῶν ἀπέργεσαι πρὸς τὸν οὐρανὸν Πατέρα ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν, οὔτινες ὡς ἀδελφὸν πρεσβύτερον καὶ ὡς πατέρα σὲ ἡγαπήσαμεν καὶ σὲ ἐσεβάσθημεν. Ὅσον καὶ ἂν ὁ θάνατός σου ἐπεγένετο διὰ σὲ ἐν γῆρᾳ καλῇ, ἐν γῆρᾳ πύρρῳ, ὡς εὐεργεσία τις ἐκ τοῦ Θεοῦ εἰς ἀνάπαυσιν τρόπον τινα καὶ ἀνακούφισιν ἀπὸ τῶν δοκιμασιῶν καὶ θλίψεων τοῦ παρόντος βίου, ὅπου κατὰ τὸν ψαλμωδὸν αἱ ἀήμεραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐβδομήκοντα ἔτη ἐν αὐταῖς ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος ὅμως ὁ ἀποχωρισμός σου οὗτος δι' ἡμᾶς τοὺς συναδέλφους σου, μεθ' ὧν τόσους καὶ τόσους μακροὺς συνέζησας ἐν τῇ ὑπερησίᾳ τῆς Ἐκκλησίας ἐνιαυτούς, εἶναι δοκιμασία σκληρὰ καὶ βαρεῖα, ἣν ἐξαποστέλλει ἡμῖν ἄνωθεν ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, καὶ τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἐν τοῖς βαρύτατα ἐπὶ μακρὸν καὶ πολὺ διάστημα καιροῦ θέλομεν φέρη.

Σεβαστὲ ἡμῖν νεκρέ, ὑπηρετήσας τὴν Ἐκκλησίαν ὡς καλὸς στρατιώτης ἐν τοῖς προμάχοις ἀείποτε, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἀπαντῶν κόπους καὶ μόχθους εἰς ἐνιαυτοὺς ὅλους πενήκοντα δύο. Ἐργασία εὐσυνείδητος, αὐταπάρνησις ἀπαράμιλλος, σεβασμὸς πρὸς τοὺς ἀνωτέρους σου καὶ πρὸς σεαυτὸν πρωτίστα καὶ μάλιστα, αὐτὰ ἦσαν τὰ κατ' ἐξοχὴν διακρίναντά σε πάντοτε καὶ ἀνεδείξαντά σε πρότυπον πατριαρχικοῦ ὑπαλλήλου ἐν τῇ πιστῇ καὶ ἀνελλιπέῃ ἐκπληρώσει τοῦ ἀνατε-

θαιμένου σοι καθήκοντος ἐν τῇ ὅσον πολυμόχθῳ καὶ βαρείᾳ ἄλλο τόσον καὶ τετιμημένη τῶν Πατριαρχείων ὑπηρεσίᾳ.

Πάντες ἡμεῖς γινώσκουμεν καὶ ἐσμὲν μάρτυρες, ὅτι διὰ σὲ ἡ αὐστηρὰ τοῦ καθήκοντος ἐκπλήρωσις ἦτον ὁ διακαέστατος τῶν πόθων σου, καὶ ἡ μόνη σου ἀληθὴς καὶ βεβαία χαρὰ, καὶ ὅτι τὴν μὲν ἐκπλήρωσιν ταύτην τοῦ καθήκοντος ἐθεώρεις πάντοτε ἀνωτέραν τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς φήμης τῶν ἀνθρώπων, τὴν δὲ χαρὰν ταύτην τὴν ἐκ τῆς συνειδήσεώς σου διὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ καθήκοντος ἀπορρέουσιν ὑπελάμβανες ὑπερέραν ὅλων τῶν ἐπαίνων τοῦ κόσμου.

Διὰ σὲ ἦτο ἀείποτε ἡθικὴν στήριγμα μέγα, ἦτο μεγάλη δύναμις ἡθικὴ, ἡ ὑψηλὴ, ἣν εἶχες, συναίσθησις, ὅτι ὑπηρετεῖς τὸ δεδοξαμένον τοῦτο κέντρον τοῦ ἐθνικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ ἡμῶν βίου, τὸ Πατριαρχεῖον λέγω τὸ Οἰκουμενικόν, ὅπου συγκεντρῶνται ὅλαι αἱ παραδόσεις καὶ αἱ ὑψηλαὶ ἀναιμνήσεις τοῦ πολυπλοκοῦ καὶ ἐνδόξου ἱστορικοῦ παρελθόντος τῆς ἡμετέρας φυλῆς καὶ τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας καὶ ὅπου δέον καὶ νῦν νὰ συγκεντρῶνται καὶ ὡς εἰς πολικὸν καὶ σωτήριον ἀστέρα νὰ κατευθύνωνται ὅλων τῶν ἀπανταχοῦ γῆς ὀρθοδόξων οἱ πόθοι καὶ τὰ ὄνειρα καὶ αἱ προσδοκίαι.

Ἡσθάνεσο σὺ εἴπερ τις καὶ ἄλλος, ὅτι ἐργασία ἔντιμος καὶ αὐστηρὰ τοῦ καθήκοντος ἐκπλήρωσις εἶναι τὰ πρῶτα καὶ ἀπαραίτητα στοιχεῖα καὶ ὁ νόμος τῆς ὑπάρξεως καὶ τῶν ἀτόμων καὶ τῶν λαῶν, εἶναι οἱ δύο πόθοι περὶ τοῦς ὁποίους περιστρέφονται αἱ τύχαι τοῦ ἡμετέρου ἔθνους καὶ τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας Ἐκκλησίας καὶ ὁ κυριώτατος μοχλὸς ὁ κινῶν πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ τὰ ὅπισθεν καὶ τοὺς λαούς. Καὶ ἡσθάνεσο ταῦτα, καὶ διὰ τοῦ παραδείγματός σου ἐδίδασκες ταῦτα τοὺς ἐπιγιγνομένους ἡμῶς καλῶς καὶ δικαίως, διότι ἄνευ ἐργασίας οὐδὲν γενναῖον δύναται νὰ τελεσθῇ· χωρὶς αὐταπαρνήσεως, ἄνευ ἀφοσιώσεως εἰς τὸ καθήκον θὰ ἐπέλθῃ θάπτον ἢ βράδιον ὁ θάνατος ὁ ἡθικός.

Ἀγαπήτέ μας συνάδελφε, ἀντλοῦντες ἐκ τοῦ βίου σου τὰ ὑψηλὰ ταῦτα διδάγματα τῆς πρὸς τὸ καθήκον καὶ τὴν ἐργασίαν ἀφοσιώσεως, δι' ἧς ἐξευγενίζονται καὶ ἐξυψοῦνται καὶ τὰ ἔθνη καὶ τὰ ἄτομα, τῆς ὑπομονῆς, τῆς ἐπιμονῆς καὶ τοῦ κόπου, δι' ὧν συντελοῦνται καὶ κατορθοῦνται τὰ καλὰ καὶ θεάρεστα, τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους καὶ πρὸς ἡμῶς αὐτούς, δι' ὃ ἐνισχύεται ἡ ψυχὴ καὶ διαπλάσσεται ὁ εὐγενὴς χαρακτήρ καὶ καθίσταται ὁ ἄνθρωπος ἄξιος τῆς τιμῆς καὶ τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῶν εὐφημιῶν τοῦ κόσμου, μετ' εὐγνωμοσύνης προπέμπομεν εἰς τὸν τάφον τὸ γεγερμένον σου σκῆνος, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος τῆς διανοίας καὶ τῆς καρδίας μας καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μας ἱκετεύομεν τὸν Πανάγαθον Θεόν, ἵνα τάξῃ τὴν ψυχὴν σου ἐν χώρᾳ ζώντων ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ. Γένοιτο!

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Συνεδρία δύο Σωμάτων. — Τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ συνελθόν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου τὰ δύο Διοικητικὰ τῆς Ἐκκλησίας Σώματα εἰς κοινὴν συνεδρίαν καὶ ἐξηκολούθησαν τὰς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων συσκέψεις καὶ συζητήσεις αὐτῶν.

Ἐν τῇ συνεδρίᾳ ταύτῃ ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης ἀνεκοίνωσε τοῖς μέλεσι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν τε-

λευταίων συνεντεύξεων αὐτοῦ μετὰ τῶν ΑΑ. ΥΥ. τοῦ πρωθυπουργοῦ Σαῖτ πασᾶ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης Ἀβδουρραχμὰν πασᾶ, τῶν ἀφορωσῶν τὴν διευθέτησιν ἐκκλησιαστικῶν τινῶν ζητημάτων ποιησάμενος ἅμα μνείαν καὶ τῶν δοθεισῶν ὑπὸ τῶν ΑΑ. ΥΥ. διαβεβαιώσεων περὶ τῆς προσεχοῦς ἐπιλύσεως τούτων.

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ παρατηρήσεως γενομένης περὶ τῆς ἐλλειποῦς τηρήσεως ἄρθρου τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἐφορείας τῶν Ἐθν. Φιλανθρ. Καταστημάτων, ἀφορῶντος τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν αὐτοῦ, τὰ δύο Σώματα ἀντὶ τοῦ ὡς τοιούτου παρὰ τῇ Ἐφορείᾳ διατελοῦντος ἀξιολόγου Γ. Ἀποστολίδου ἐξελέξαντο διὰ πλειοψηφίας τὴν Α. Ε. τὸν Ἀλέξανδρον βέην Καραθεοδωρῆν, ὅστις καὶ θὰ παραμείνῃ ὡς μέλος αὐτῆς ἐπὶ δεκαεξάμηνον.

Ὡσαύτως ἐν τῇ συνεδρίᾳ ταύτῃ ἐξελέγη ὑπὸ τῶν δύο Σωμάτων πρόεδρος τῆς Π. Κ. Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς ὁ ἐκ τῶν ἀγίων συνοδικῶν σεβασμ. μητροπολίτης Νεοκαισαρείας Ἀλέξανδρος εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποχωρήσαντος σεβασμ. ἀγίου Μηθύμνης Στεφάνου.

Ὁμοίως ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ ἀνεγνώσθη ἀπόσπασμα πρακτικοῦ τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, ἣτις, γενομένου λόγου ἐν συνεδρίᾳ αὐτῇ περὶ διορισμοῦ προέδρου τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποχωρήσαντος ἀγίου Κορυτσᾶς Γερβάσιου, ἔλαβεν ὑπ' ὄψει τὰ τε σχετικὰ προηγούμενα πρακτικὰ αὐτῆς κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος Δικαστηρίου ὡς καὶ τὰς Δικονομικὰς Ὁδηγίας. Καὶ ἐπειδὴ πάντες οἱ ἄγιοι ἀρχιερεῖς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις αὐτῶν εἰσιν ἐλεύθεροι νὰ διορίζωσιν, ἀπόντες ἢ κωλυόμενοι, Προέδρους τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτῶν Δικαστηρίων, οὓς ἂν ἐγκρίνωσι, καὶ ὁ κατὰ καιροὺς Οἰκουμ. Πατριάρχης, ὡς ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ὢν φυσικὸς πρόεδρος τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Ἐκκλησιῶν Δικαστ. δέον νὰ ᾗ ἐλεύθερος ἵνα διορίξῃ ὃν ἂν ἐγκρίνῃ πρόεδρον τοῦ Ἐκκλησιῶν αὐτοῦ Δικαστηρίου. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ δικαίωμα τοῦτο τοῦ Πατριάρχου περιορίζεται ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ Δικονομικῶν Ὁδηγιῶν, ἐνεκρίθη ὑπὸ τῶν δύο Σωμάτων ἵνα ἀφεθῇ καὶ ὁ κατὰ καιροὺς Οἰκουμ. Πατριάρχης ἐλεύθερος ἐν τῷ διορισμῷ τοῦ Προέδρου τοῦ Πνευματικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαστηρίου τῶν Πατριαρχείων.

Ἐτι ἐν τῇ αὐτῇ συνεδρίᾳ ἐξελέγησαν μέλη τῆς πρὸς ἐκπόνησιν γενικοῦ ἐνιαίου Κανονισμοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐργαζομένης Ἐπιτροπῆς οἱ σεβασμ. μητροπολίται Ἐάνθης Ἰωακείμ καὶ Ἡλιουπόλεως Ταράσιος ἀντικαταστήσαντες τοὺς ἀποχωρήσαντας σεβασμ. ἀγίους Κορυτσᾶς Γερβάσιον καὶ Χίου Κωνσταντῖνον.

— Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν ἐν Σταυροδρομίᾳ. — Τριάκοντα καὶ εἰς συνεπληρώθησαν ἐν αὐτοῖς, καθ' ὅς ἡ ἐν Σταυροδρομίᾳ Ἀδελφότης τῶν Κυριῶν, ἀδιάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτῆς, ἐν φιλανθρωπῶ καὶ φιλοπτῶχῳ μερίμνῃ διηνεκεῖ, ἐν δράσει ὄντως εὐαγγελικῇ, ἐπιτελεῖ τὸ τῆς εὐποιίας μέγα ἔργον μὴ ἐπιλανθανομένη τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς ἀποστολῆς μήτε ἀποκρούουσα τὴν ὀρεγομένην αὐτῇ ἐπαίτιδα χεῖρα. Τρέφουσα καὶ θάλπουσα ἀγρύπνως ὑπὸ τοὺς μητρικοὺς αὐτῆς κόλπους ὑπάρξεις δειλήμονας, καὶ ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς κοινωνικῆς αὐτὰς διὰ τοῦ χορηγουμένου ἄρτου ἀποσώζουσα καὶ ἀπομακρύνουσα, δικαίως τῆς μὲν μητρὸς Ἐκκλησίας τῶν δαφιλῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν, τοῦ δὲ ὀρθοδόξου πληρώμα-

τος, τῆς ἀγάπης τῆς ζωῆς καὶ τῶν συμπαθειῶν τῶν ἀμειώ-
των ἀείποτε ἡξίωται ἡ γεραρὰ αὕτη φάλαγξ τῶν Κυριῶν.

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τοίνυν τῆς ἐπετηρίδος αὐτῆς ταύ-
της συνήγειρε καὶ αὖθις ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ αὐτῆς τῇ παρελ-
θούσῃ Κυριακῇ φιλοκτείμονα ὁμήγουριν λόγον τῶν κατὰ τὸ λῆ-
ξαν ἔτος πεπραγμένων αὐτῇ διδοῦσα.

Τὴν τελετὴν τοῦ σεμινοῦ Σωματείου ἐτίμησε διὰ τῆς αὐ-
τοπροσώπου παρουσίας αὐτοῦ ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πα-
τριάρχης Ἰωακείμ ἐν συνοδίᾳ τῶν σεβασμιωτάτων μητροπο-
λιτῶν Προύσης Ναθαναὴλ καὶ Σμύρνης Βασιλείου. Ἐτι δὲ
παρέστησαν ὁ τὴν Α. Θ. Μ. τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων
Δαμιανὸν ἐκπροσώπων Ἀρχιδιάκονος τοῦ Ἱεροσολύμων Ὁρόνου
Γερμανὸς, ὁ ἐπίτροπος τοῦ Π. Τάφου ἅγιος Νεαπόλεως Ἀρ-
σένιος, σὺν τῷ βοηθῷ ἀρχιμ. Καλλίστῳ, ἡ Α. Ε. ὁ πρεσβευτὴς
τῆς Ἑλλάδος Ν. Μαυροκορδαῖος μετὰ τῆς εὐγενεστάτης πρε-
σβείρας συζύγου, ὁ Γενικὸς Πρόξενος Ἐπ. Φίλων καὶ ἄλλοι
ἐπίλεκτοι καὶ λογάδες ὁμογενεῖς.

Τῆς τελετῆς ἀρχαμένης, ἡ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητι-
κοῦ Συμβουλίου Αἰκ. Παντερμαλῆ δι' ἐκθέσεως σαφούς,
ἀλλὰ καὶ καλλιπεπαισθητοῦς, ἐστόρησε τὸ διανυθὲν ἔτος, πλούσιον μὲν
ἐν ἐλπίδι καὶ οἰκτιρμοῖς, ὡς πάντοτε, πτωχὸν ὅμως ὡς πρὸς
τὸν πλοῦτον τῶν ἀπευθυνόμενων αἰτημάτων· ἐφ' ᾧ καὶ ἡ λο-
γοδοῦσα ἐπεκλήσατο ἐν τέλει τὴν γενναιοφροσύνην τῶν φιλο-
πτῶν ὁμογενῶν.

Τῆς κ. Παντερμαλῆ καταπαυσάσης τὸν λόγον, ἡ Α. Θ.
Παναγιότης ὑπομνήσασα προσφύως ὅτι ἡ Πάνανγος Θεοτοκος
θεωρεῖται ἡ κατ' ἐξοχὴν τῆς φιλανθρώπου γυναικείας δράσεως
προστάτις ἔφαλε σὺν τοῖς παρισταμένοις ἱεράρχαις «τῇ ὑπερ-
μάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια» καὶ ἐν τέλει ἐξαίρουσα τὸ
ἐξόχως χριστιανικὸν ἔργον τῶν ἐλληνίδων Κυριῶν ἐπεδαφιεύ-
σατο πᾶσι τοῖς ὑπὲρ τῆς εὐδοκίᾳς τοῦ Ἐργαστηρίου μο-
χθοῦσι τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας. Μετὰ τὴν Α.
Θ. Παναγιότητα ἐπέπεε βραχέα ἐπινύων τὸ ἔργον τῶν Κυ-
ριῶν καὶ ἡ Α. Σ. ὁ μητροπολίτης Σμύρνης. Τοῦ διευθυντοῦ
δὲ τοῦ ἱατροῦ τῆς Ἀδελφότητος ἀξιοτίμου ἱατροῦ Λεωνίδου
Διμαράκη ἐκφράσαντος τὰς εὐχαριστίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμ-
βουλίου τοῦ Σωματείου πρὸς τε τοὺς παραστάντας καὶ τοὺς
κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο διὰ τῶν δωρεῶν αὐτῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς
Ἀδελφότητος συμβαλόντας, ἡ τελετὴ ἔληξε καταλείπουσα
ἀγαθὰς ἐντυπώσεις.

— Ἐπαρχία Βοδενῶν. — Ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης
Βοδενῶν Νικόδημος εὐχαριστῶν καὶ διὰ γράμματος τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ ἐπὶ τε τῇ ἀθωώσει ἀπὸ τῶν προσκαθιστῶν αὐτῷ κατη-
γοριῶν καὶ τῇ προσκλήσει ὡς μέλους τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνό-
δου ἀνακοινῶνται ὅτι ἀσμένως ἀποδέχεται τὴν ἀπόφασιν αὐ-
τῆς περὶ διορισμοῦ ἐπισκόπου ὡς γενικοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπαρ-
χίας αὐτοῦ.

Ὡσαύτως καὶ ἡ Δημογεροντία Βοδενῶν ἐκφράζουσα τὰς
εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ ἀθωώσει τοῦ μητροπολίτου αὐτῆς ὑπο-
βάλλει τὴν εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἀποστολῇ
ἐπισκόπου ὡς γενικοῦ ἐπιτρόπου ταύτης.

— Ἀγίασμα ἁγίου Θεράποντος. — Ἐν τῇ συνοδικῇ συνε-
δρίᾳ τῆς παρελθούσης Τρίτης διωρίσθη πρόεδρος τῆς Ἐπιτρο-
πῆς τοῦ Ἀγιάσματος τοῦ ἁγίου Θεράποντος ὁ σεβασμιώτατος
μητροπολίτης Ἡλιουπόλεως Ταράσιος.

— Μητροπολίτης Κολωνίας. — Ὁ πανιερώτατος μητρο-
πολίτης Κολωνίας Πόλυκαρπος, ὃς ἔτυχε προηγουμένως τῆς

ἀδείας τῆς Ἐκκλησίας, ἀφίκετο τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ εἰς βα-
σιλεύουσαν.

— Μητροπολίτης Κορυδαύου. — Ὁ πανιερώτατος μητρο-
πολίτης Κορυδαύου Γερβάσιος ἀποχαιρετίσας τὴν Α. Θ. Π. τὸν
Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, τὴν Α. Θ. Μακαριότητα τὸν Πα-
τριάρχην Ἱεροσολύμων, τοὺς σεβασμιωτάτους συνοδικούς καὶ
τοὺς λοιποὺς ἐγκρίτους κληρικούς καὶ λαϊκοὺς φίλους ἀπῆλθε
προχθὲς σιδηροδρομικῶς εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ προπεμφθεὶς
μέχρι τοῦ σταθμοῦ ὑπὸ ἀντιπροσώπου τῆς Α. Θ. τοῦ Δευτε-
ρεύοντος τῶν Πατριαρχείων κ. Παρβενίου καὶ ὑπὸ πλείστον
κληρικῶν καὶ λαϊκῶν φίλων.

— Μητροπολίτης Λέρου καὶ Καλύμνου. — Ὁ σεβασμ.
μητροπολίτης Λέρου καὶ Καλύμνου Ἰωάννης προτιθέμενος ἵνα
ἐγκαταλίπη τὴν βασιλεύουσαν, ληξάσης τῆς συνοδικῆς αὐτοῦ
περιόδου, ἠτήσατο παρὰ τῆς Ἐκκλησίας ὅπως ἐπιτραπῇ αὐτῷ
ἵνα, πρὶν τῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ μεταβάσεως, ἐπισκεφθῇ
τὸ τε ἁγιώνυμον Ὅρος καὶ τοὺς ἁγίους τόπους τῆς Ἱερουσα-
λῆμ. Τῇ Α. Σεβασμιότητι ἐχορηγήθη ἡ ἀδεία αὕτη.

Ὡσαύτως ἐχορηγήθη ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀδεία καὶ τῷ
σεβ. μητροπολίτῃ Σωζοαγαθουπόλεως Κωνσταντίνῳ ὅπως ἀ-
πέλθῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ χάριν προσκυνήσεως τῶν ἁγίων Τόπων.

— Νέος ἡγεμὼν τῆς Σάμου. — Τῇ Α. Ε. τῷ νέῳ ἡγε-
μόνι τῆς Σάμου Ἀλεξάνδρῳ βέη Μαυρογένει, ἀπελθόντι τῆς
ἡμετέρας πόλεως τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ εἰς Σάμον, ἡ Α. Θ.
Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἠΰστατο κατευόδιον διὰ τοῦ Μ.
Πρωτοσυγγέλλου Χρυσόστομου.

— Ἐργαστήριον ἐκλεξίμων. — Προτάσει τῆς Α. Σ. τοῦ μη-
τροπολίτου Σάμου Ἀθανασίου ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς
παρελθούσης Τρίτης ἐνεγράφη ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν εἰς ἀρ-
χιερατεῖαν ἐκλεξίμων ὁ ἱερολογιώτατος Χριστόφορος Κνίτης,
καθηγητὴς τῶν ἱερῶν ἐν τῷ ἐν Σάμῳ Πυθαγορείῳ Γυμνασίῳ.

— Πατριάρχης Ἱεροσολύμων. — Ἡ Α. Θ. Μ. ὁ πα-
τριάρχης Ἱεροσολύμων Δαμιανὸς ἐπισκέψατο τῷ παρελθόντι
Σαββάτῳ τὰς Α. Α. Ε.Ε. τοὺς πρεσβευτὰς Ρωσίας, Ἑλλάδος
καὶ Σερβίας.

— Κοινότης Βηρυτοῦ. — Ἡ κοινότης Βηρυτοῦ ὑποβα-
λοῦσα ἐσχάτως τηλεγραφικῶς τῇ Α. Θ. Π. τῷ Οἰκουμενικῷ
Πατριάρχῃ τὰ θερμὰ συγχρητήρια αὐτῆς ἐπὶ τῇ εἰς τὴν Α.
Θ. Παναγιότητα ἀπονομῇ τοῦ παρασήμερου Μετ' ἡμῶν Α' τά-
ξεως ἀδελφάντου ἐξέφρασεν ἅμα τὴν στοργὴν καὶ ἀφο-
σίωσιν αὐτῆς πρὸς τὴν Μ. Ἐκκλησίαν.

— Ἐπισκέψεις. — Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἡ Α. Θ.
Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐπισκέψατο τοὺς ἐκ τῶν σεβα-
σμιωτάτων ἁγίων συνοδικῶν Ἡλιουπόλεως Ταράσιον καὶ Καλ-
λιουπόλεως Ἰερώνυμον.

Ὁμοίως πρόχθες ἐπισκέψατο τὴν Α. Θ. Π. τὸν
Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, ὑποβαλὼν τὰ σέβη αὐτοῦ, ὁ δὲ
τῆς πόλεως ἡμῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ μεταβαίνων σέβος πρωθιε-
ρεὺς Παντελεήμων, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν διερχομένων
τῆς πρεσβείας Κωνσταντίνου Γκρούπτσεβιτς.

— Μασσοισμός. — Ἀποροῦμεν λόγων, ὅπως ἐκφράσωμεν
τὴν ἡν ἡσθάνημεν ἀγανάκτησιν καὶ ἀηδίαν, ἀναγνόντες ἐσχά-
τως πάλιν ἐν τινὶ ἀθηναϊκῷ φύλλῳ περὶ μασσονικῶν τελετῶν,
αἵτινες ἐλάβον χώραν ἐν μέσαις Ἀθήναις, συμμετεχόντων καί
τινων τῶν ἐν τέλει, καὶ ταῦτα ἀρχομένου τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶ-
νος! . . . Γράψαντες καὶ ἄλλοτε περὶ τῆς ἀλλοκότου καὶ

σκοτίας ταύτης αίρίσεως θέλωμεν ἐλλείψει χώρου ἐπανέλθῃ ἐπ' αὐτῆς προσεχῶς.

— Πατριαρχ. Ἐκκλησιαστικὸν Μουσεῖον. — Ἡ Α. Θ. ὁ ἅγιος Κρήνης κ. Θεόκλητος λίαν ἀξιεπαίνως προσήνεγκεν εἰς τὸ Π. Ἐκκλ. Μουσεῖον ἀρχαῖον χειρόγραφον τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἐπὶ μεμβράνης γεγραμμένον καὶ ἐν καλῇ καταστάσει διατηρούμενον. Τὸ ἐν λόγῳ χειρόγραφον περιέχει ἀνελλιπῶς τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστάς.

— Θάνατος. — Μετὰ λύπης ἀνυπόφορον τὸν θάνατον τοῦ Κωνσταντίνου Πιπέρα, πατρὸς τοῦ ἡμετέρου ἀρχισυντάκτου ἱερολ. Ἀθανασίου Πιπέρα, ὃς καὶ ἀδεία τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἀπῆλθε πρό τινοςπαρὰ τῇ οἰκογενεῖᾳ αὐτοῦ.

Ἡ Α. Ἱερολογιότης ἐπανεκάμφε χρός ἐνταῦθα μετὰ δύο καὶ ἐπέκεινα ἐβδομάδων ἀπουσίαν.

— Ἑλληνικὸς τύπος. — Ἡ τέως βουλγαριστὶ ἐκδομένη ἐφημερίς «Προχρῆς» ἤρξατο ἀπὸ τοῦ παρόντος μηνὸς ἐκδομένη ἑλληνιστὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Πρόδος» καὶ τὸν αὐτὸν διευθυντὴν κ. Θεόδωρον Μαυραγάνην. Τῇ νῆα συναδέλφῳ εὐχόμεθα ἀπρόσκοπον τὸ στάδιον.

— Ἐπισκευὰ τῶν Πατριαρχείων. — Χάριν τῶν ἐπισκευῶν τῶν Πατριαρχείων προσήνεγκον ὁ μητρ. Μογλενῶν Ἰωαννίκιος εἰκοσάφρ. πέντε, ὁ κ. Ἰωάννης Χλωρὸς λίρ. τουρκ. πέντε, ὁ κ. Ἰωάννης Τανταλίδης λίρ. τουρκ. πέντε, ὁ Δευτερεύων Παρθένιος λίρ. τουρκ. δύο.

Εὐαγγελικὰ Διδάγματα.

Ἡ «Χριστιανικὴ Ἀλήθεια» τῆς Κύπρου ἐξαίρουσιν ἐν ἰδιαιτέρῳ ἄρθρῳ αὐτῆς τὸ πρωτοβουλὶα τῆς Α. Θ. Π., τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου Ἰωακείμ ληφθέν καὶ ἐπιτυχῶς ἐφαρμοζόμενον μέτρον τῶν ἐρανηνευτικῶν φυλλαδίων, ἅτινα καθ' ἐκάστην ἐβδομάδα ἐκδίδωσιν ἡ Σύνταξις τῆς «Ἐκκλ. Ἀληθείας», εὐχεταὶ ἐν αὐτῷ ὑπὲρ πλείονος διαδόσεως καὶ γενικεύσεως τοῦ μέτρου τούτου. Εἶνε ὄντως λίαν ἐνθαρρυντικόν, ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο, ἐρχόμενον λίαν ἐπίκαιρον ὅπου ἐλλείπει εἰσέτι τακτικὸν κήρυγμα, ἐγένετο προθυμότητα πανταχοῦ ἀσπαστόν. Ἐκ τινῶν ἐπαρχιῶν ἐζητήθησαν τὰ φυλλάδια ταῦτα. Ἐπίσης ἡ ἐφορεία τοῦ ἐν Χίῳ Γυμνασίου ἔσχε τὴν εὐτυχὴ ιδέαν ὅπως λαμβάνη ταῦτα καὶ διανέμῃ τακτικῶς εἰς τοὺς μαθητάς. Χάριν ὁμῶς τῆς ἐγκαίρου ἀρίξεως καὶ διανομῆς εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν ἐν λόγῳ φυλλαδίων ἡ Σύνταξις τῆς «Ἐκκλ. Ἀληθείας» σκοπεῖ, ὅπως κατὰ τὸ προσεχές ἔτος προβῇ εἰς νέαν, εἰδικῶς διὰ τὰς ἐπαρχίας προσωρισμένην ἐκδοσὶν τῶν «Εὐαγγελικῶν Διδασκάλων», ἅτινα ἐκδιδόμενα πρό δεκαπενθημερίας θὰ προέφθανον νὰ διανεμηθῶσι καὶ εἰς τὸ ἀπώτατον χωρίον ἐκάστης ἐπαρχίας. Τότε δέ, καθὰ ὑπολογίζομεν, ἔσται δυνατὴ καὶ ἡ ἐξακολούθησις τῆς εἰς Τουρκικὴν γλῶσσαν μετ' ἑλληνικῶν χρακτῆρων μεταφράσεως τῶν φυλλαδίων τούτων ὑπὸ εἰδικοῦ ἀνδρὸς ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιστάσιν τῆς συντάξεως, καθότι τό γε νῦν ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἀρξαμένης ταύτης μεταφράσεως ἀποβάνει προβληματικὴ, ἅτε τῶν

μέχρι τοῦδε χάριν τῶν τουρκοφῶνων ὀρθοδόξων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς γενομένων ἐκδόσεων μὴδ' ἐπ' ἐλάχιστον μὴ καλυπτουσὶν τὰς δαπάνας.

ΟΙΚΟΤΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀποφασίζον παμψηφεὶ, Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 7320 καὶ ἡμερομηνίαν 23 Νοεμβρίου 1901 περὶ διαζυγίου ἀγωγὴν τῆς ἐναγομένης Εὐφροσύνης Δ. Τσυκαλᾶ, θυγατρὸς Ἀντωνίου Σπάρταλη, ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην,

Κηρύττει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων γάμον διαλελυμένον, ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου Δημητρίου Τσυκαλᾶ, ἱατροῦν τέως μὲν κατοικοῦ Πέραν, παρὰ τῇ ὁδῷ Χαλεπλῇ ὑπ' ἀριθμ. 25, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς.

Παρέχει αὐτῷ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου πρὸς χρῆσιν τῶν ἐνδίκων κατὰ τῆς ἐρήμην αὐτοῦ ἐκδομένης ταύτης ἀποφάσεως μέσων ὀριζομένων προθεσμίας, ἥτοι τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως ἀντιγράφου τοῦ διατακτικοῦ αὐτῆς πρὸς ὑποβολὴν ἀνακοπῆς, καὶ ἐτέρων ἐξήκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἐπὶ ἐφέσει,

Διατάσσει τὴν δημοσίευσιν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως ἐν τρισὶν ἄλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα ἐκδομένων φύλλων «Ἐκκλ. Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου», καὶ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου ἐκδομένου «Τηλεγράφου», καὶ

Ἐπιτίθησιν αὐτῷ, ὡς ὑπαιτίῳ τῆς διαζεύξεως, τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως, τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων καὶ τῶν διαζευκτηρίων ἐγγράφων, συμποσούμενα μὲν εἰς γρόσια ἐξακόσια καὶ ἑξ (ἀριθμ. 606), προκαταβαλλόμενα δ' ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 21 Ἰανουαρίου 1902.

ὁ Πρόεδρος

+ Ὁ Κορυθαῖος ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

ὁ Γραμματεὺς

3

Διάκονος ΑΝΘΙΜΟΣ Π. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

Τιθεμένου προσεχῶς ὑπὸ τὰ πιεστήρια τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἱστορικὴ σκιαγραφία τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς» συγγράμματός μου, παρακαλοῦνται οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀρχιερεῖς ὡς καὶ πάντες οἱ λαβόντες Ἀγγελίας ὅπως ἐπιστρέψωσιν ὡς τάχιστα αὐτάς.

Ἐν Φνχαρίῳ τῇ 1 Μαρτίου 1902.

Γ. Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου ἀγγέλλει τῷ δημοσίῳ ὅτι ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι ἐκτυπώσεως βιβλίων, ἐκκλησιαστικῶν μουσικῶν βιβλίων, φυλλαδίων, διπλοτύπων, πινάκων, ἀγγελτηρίων, ἐπισκεπτηρίων καὶ παντὸς εἶδους ἐντύπων εἰς τὴν ἑλληνικὴν, τουρκικὴν καὶ τὰς λοιπὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

Ὁ ὑπεύθυνος Γ. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.